

дала се наоколо: колко било хубаво, чисто, спретнато! Кжщичката била цѣла отъ цвѣтнобѣлъ, миризливъ восѣкъ, освѣнъ това, въ една килийка имало събранъ вкусенъ медъ. Ами хубавитѣ килийки! По-хубави люлчици за малкитѣ си не би могла да намѣри! Всичко било така, като че ли тъкмо за нея е правено.

Хайде сега назадъ, за да прѣнесе дѣчицата си. Какъ биха се радвали тѣ!

Бързо изкокнала осата навънъ и въ мигъ останала като вдървена. Прѣдъ самия входъ на жилището видѣла една голѣма дебела пчела, която била натоварена съ медъ и цвѣтенъ прашецъ.

Щомъ видѣла пчелата, че крадецъ излиза изъ кжщата ѝ, спуснала се върху осата, прѣди тя да се свърже.

Осата мислѣла само за дѣчицата си, за тѣхъ трѣбвало да извоюва една кжщичка, и това уголѣмило нейнитѣ сили.

Нападателката била по-голѣма и по-силна отъ нѣжната оса, ала тя била тѣй натоварена, че не могла да се доближи до нея и да я ужили. Наскоро тя измислила, какъ да я побѣди. Тя се спуснала и отгризала четиритѣ крила на осата, и мъртва я повалила на земята.

Слѣдъ това бързо влѣзла въ жилището си и, слѣдъ като свалила товара си, прѣгледала внимателно всички килийки. Като се увѣрила, че нищо не било побутнато, тя се успокоила и продължила работата си.

А имало още много работа за нея. Вънъ имало цѣла ливада съ нацѣвтѣла детелина. Трѣбвало да се събира сладкъ сокъ, прѣди да е дошълъ косачъ, за да окоси ливадата.

Едва отлетѣла пчелата, осата, която останала безъ крила и отъ болки била оглушѣла, но не и умрѣла, дошла на себе си.

Тя пропѣлзѣла и се довлѣкла при малкитѣ си и пакъ се върнала назадъ съ тѣхъ. Съ голѣма мжка пропѣлзѣла тя по гладката стѣна до жилището на пчелата, до което тя по-рано тѣй леко прѣхвъркнала, и оставила въ келийкитѣ своитѣ дѣчица. Ала отъ бол-